

Śp. Stanisław Schönwalder

Wspomnienie pośmiertne o śp. lek. Stanisławie Schönwalderze

8 III 2011 r. zmarł w Bielsku-Białej lek. Stanisław Schönwalder.

Śp. Stanisław urodził się 1 I 1921 w Warszawie z ojca Hieronima kupca i matki Gertrudy urzędniczki de domo Łętowskiej. Małą maturę zdał w 1939 r. w gimnazjum oo. marianów w Warszawie. We wrześniu 1939 r. brał udział – jako ochotnik – w obronie Grodna przed bolszewikami. Przekradł się przez granicę i powrócił do Warszawy. W powstaniu warszawskim, też jako ochotnik, w batalionie „Zaremba-Piorun” pod pseudonimem „Stach” bronił Śródmieścia. Pod koniec powstania zachorował na tyfus brzuszny i po kapitulacji został ewakuowany transportem sanitarnym do Krakowa. Tam 7 I 1945 r. aresztowany, przebywał w obozach Czerwonny Prądnik, Linz i Wiedeń.

Po zakończeniu wojny rozpoczął studia medyczne na niemieckim uniwersytecie w Bonn (2 lata), kontynuował je we Wrocławiu (2 lata) i Warszawie (2 lata), dyplom lekarski uzyskał 18 IX 1952 r. W latach 1952-1958 był st. asystentem na internie w Szpitalu Powiatowym w Sierpcu i równocześnie kierował Ośrodkiem Zdrowia w tym mieście. Następne 3 lata jako kierownik pracował w Ośrodku Zdrowia w Dobrem pod Warszawą. W latach 1962-1965 pracował jako lekarz zakładowy w stoczni w Wismarze (NRD). W latach 1965-1974 to praca w Kaliszu, gdzie był kierownikiem dwóch przychodni przyzakładowych. Wreszcie od 1974 do 1989 pracował jako lekarz przemysłowy w Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej.

W 1956 I o specjalizacji w zakresie chorób wewnętrznych, 1968 I o w medycynie przemysłowej, a II o w 1972. Ogłosił (wraz z Bulikowskim) pracę pt. „Wybrane zagadnienia z profilaktyki u narażonych na pochodne benzenu w garbarniach” (II Krajowy Zjazd Pol. Tow. Med. Pracy, Kraków 1975). W „Zeszytach Naukowych KTL” opublikował 2 teksty (10/2004 i 11/2005). W kaliskim „Aesculapiusie” wydrukowano kilka Jego artykułów. W 1998 wydał drukiem ciekawą autobiografię pt. „Czas przeszły dokonany”.

Odnaczenia: medal Wojska Polskiego (1948), srebrny Krzyż Zasługi (1976), Warszawski Krzyż Powstańczy (1982), Krzyż Kawalerski Polonia Restituta (1984), Krzyż AK (1985), szereg medali resortowych. KTL przyznało Mu medal 700-lecia szpitalnictwa kaliskiego (1987). Pol. Tow. Lekarskie

wyróżniło Go honorową odznaką „Bene meritus” (2001).

Kapitan rezerwy. Członek Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego od 1966 r., w latach 1970-1973 członek Komisji Rewizyjnej KTL.

Od lat chorował na serce. Zmarł 8 III 2011 w Bielsku-Białej i tam pochowany W śp. Stanisławie Kaliskie Tow. Lekarskie straciło wiernego członka i autora szeregu publikacji.

Requiescat in pace et lux perpetua dona ei Domine.

dr med. Zbigniew Kledecki
Honorowy Prezes KTL

Cześć Jego pamięci!